

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Křesťanské
společenství
Praha

Vítej na palubě!

Vítej na palubě!

Když jsi přijal/a Pána Ježíše Krista, udělal/a jsi nejdůležitější rozhodnutí svého života. Důležitější, než je volba povolání, ba dokonce důležitější, než je vstup do manželství. Rozhodl/a ses, jak budeš trávit věčnost. Toto rozhodnutí jsi vyjádřil/a křtem a stal/a ses služebníkem našeho Pána Ježíše Krista. Aniž jsi to možná tušil/a, stal/a ses součástí jeho těla, totiž církve

Pokud se nyní rozhoduješ (nebo ses možná již rozhodl/a) stát se členem našeho sboru, Křesťanského společenství Praha, pak toto rozhodnutí není zdaleka tak důležité. Nicméně pro tvůj bezprostřední, každodenní život důležité je, dokonce může být velmi důležité. Bez církve totiž můžeme duchovně růst jen omezeně.

Ježíš nás učinil součástí svého těla. Když jsme se rozhodli pro Krista, přijali jsme nového Pána. Do té doby jsme otročili hříchu – bez ohledu na to, zda jsme si to uvědomovali, nebo ne. Nyní máme sloužit spravedlnosti. Bůh si zde na zemi připravuje nevěstu pro svého Syna. Stvořil nás tak, že potřebujeme jeden druhého. Ty potřebuješ najít své konkrétní místo v Kristově těle. Potřebuješ to pro svůj osobní duchovní růst, ale potřebují tě také ti druzí. Bůh ti dal určitá obdarování a dal ti rovněž určité povolání; těmi obdarováními budeš sloužit ostatním. Budeš je doplňovat v tom, co jim schází. Také ty nejsi bez těch ostatních úplný/á – oni budou doplňovat to, co schází tobě.

Církev je „společenství poutníků“. Není to společenství dokonalé, protože obrácením k Bohu se nestáváme bezhříšnými lidmi. Je to, jak řekl kterýsi středověký teolog, „smíšené společenství“, kde spolu roste pšenice i koukol. Apoštol Pavel napsal: „Musí mezi vámi být různé skupiny, aby se ukázalo, kdo se osvědčí“ (1. Korintským 11,19). Už v prvotní církvi docházelo k různým štěpením vzhledem k tomu, že lidé byli sobečtí či příliš ambiciózní. Později se církve rozdělila na různé denominace.

Proto je v našem městě spousta nejrůznějších sborů, náboženských obcí a farností. Jedině Bůh je schopen posoudit, kdo ho poslouchá celým srdcem. Proto se neprohlašujeme za „nejlepší sbor“ nebo „nejlepší církev“, i když usilujeme – nebo máme usilovat – abychom Bohu patřili celým

srdcem a abychom Beránka (Ježíše Krista) následovali, kamkoli půjde. Vstupuješ do konkrétního sboru, do konkrétního společenství, které má svou historii, své přednosti i nedostatky, své zápasy a úkoly... V tomto spisku se dozvíš něco o tom, kdo jsme.

Vize sboru KS Praha

Vize je pro život sboru a jeho identitu velmi důležitá. Potřebujeme vědět, k čemu nás Bůh povolal, a proto vize nemůže být něčím, co si sami vymyslíme, ale co přijmeme od Pána Boha. Během vývoje sboru nám Bůh ukazoval určité věci, které pro nás připravil.

První částí naší vize je sborový záměr. Jeho text je následující:

KS Praha existuje v prvé řadě ne kvůli lidem, ale kvůli Bohu. Chceme Bohu sloužit a oslavovat ho a naší touhou je, aby měl z našich životů radost a aby mu bylo na našich shromážděních dobře.

- Chceme být místem, kde zranění, zoufalí a hledající lidé mohou najít lásku, přijetí, pomoc, naději, odpuštění, vedení a povzbuzení.
- Chceme sdílet radostnou zvěst o Pánu Ježíši Kristu s obyvateli města Prahy a okolí.
- Chceme být rostoucím společenstvím, v němž se učíme žít mezi sebou v lásce a kde poznáváme „celou Boží vůli“.
- Chceme být místem, kde je duchovní autorita uplatňována dle Božího slova, laskavě a bez manipulace, nicméně jednoznačně, místem, kde se lidé učí vzájemně se podřizovat ku prospěchu Božího díla v celém sboru.
- Chceme být sborem, kde se lidé skrze vyučování na velkých shromážděních i skrze obecnství ve skupinkách navzájem vedou ke zralosti.

- Chceme být sborem, kde každý člen může objevit a uplatňovat své duchovní obdarování.
- Chceme být sborem lidí vydaných Kristu, ve kterém se přijímající proměňují v dávající.
- Chceme být místem, z něž budou vycházet misionáři do blízkých i vzdálených míst, aby zakládali nové sbory.
- Chceme vždy pamatovat na to, že Bůh je ochráncem vdov, siroteků a jiných potřebných, a chceme rozvíjet sociální službu ve sboru i ve společnosti.
- Chceme usilovat o jednotu Božích dětí. Chceme být požehnáním pro ostatní Křesťanská společenství v naší zemi, jakož i pro jiné pražské a mimopražské sbory, a to různými způsoby.

Věříme, že toto je Boží plán pro nás a chceme jej naplňovat k Boží slávě. Tento sborový záměr je shrnutý do věty „**Kristem proměněné životy**“.

Druhou částí jsou sborové hodnoty, které jsme přijali ještě dříve než záměr a které jsou tím, čím poměříme své osobní životy i život celého sboru. Jsou jimi:

1. Víra založená na Božím slově
2. Neustálá modlitba
3. Dosvědčování Boží svatosti
4. Štědré dávání

Třetí částí je strategie, kterou chceme tento záměr naplnit. Záměr v současné době uskutečňujeme prostřednictvím regionálního skupinkového sboru.

Naším současným cílem je pokrýt Prahu asi 25 regiony o průměrné velikosti přibližně 100 dospělých členů tak, aby všichni obyvatelé Prahy měli shromáždění v dosahu svého bydliště.

Naším konečným cílem je spolu s dalšími sbory zasáhnout Prahu zvěstí evangelia.

Charakter sboru

V Praze je celá řada různých sborů. Jsme zpravidla považováni za evangelikální charismatický sbor. Věříme, že Bible je Duchem svatým inspirované Boží Slovo, a věříme, že Duch svatý i dnes udílí těm, kdo uvěřili v Ježíše Krista, své dary.

Chceme být sborem radikálním, nikoli však exkluzivním. Jak již bylo uvedeno, nepovažujeme se za „jedinou správnou církev“ a pěstujeme obecenství s jinými sbory, které považujeme za součást těla Kristova. Přirozeně máme nejbližší k těm, které rovněž uznávají Písmo za normu učení a zdroj života a věří v působení Ducha svatého i v dnešní době.

Již při svém vzniku, v červnu roku 1990, jsme přijali na základě pro-rockého zjevení **čtyři hodnoty** (viz výše ve vizi sboru).

Důležité jsou pro nás ovšem i další věci, jako je kupříkladu chození ve světle a zvěstování evangelia. Tyto čtyři věci jsou pro nás však základní.

Vyšli jsme z Českobratrské církve evangelické. Evangelické církve obecně mají svůj původ v reformaci, která mimo jiné hlásala heslo *sola scriptura* (pouhým Písmem). Toto heslo znamenalo, že Bible má být normou života církve. Byla to správná reakce na stav, kdy v církvi byla spousta lidských a nebiblických nauk. Později ovšem – a zvláště ve dvacátém prvním století – Českobratrská církev evangelická učení o inspirovanosti a závaznosti Božího slova do značné míry opustila. Věříme, že Bůh nás touto první zásadou vrací k reformačním základům.

Věříme, že Bůh chce, abychom s ním žili, abychom se ho dotazovali, abychom se přimlouvali za sebe i za jiné, abychom se modlili za svůj národ a abychom Boha neustále chválili. Toto naplňujeme mimo jiné na sbo-

rových modlitebních setkáních, které se konají jednou měsíčně v pondělí (konkrétní data najdeš v časopisu Sborový dopis nebo na sborovém webu) a také skrze několikadenní modlitební řetězy (v rámci iniciativy 24/7). Dále máš možnost se zapojit do mezisborových modlitebních iniciativ nebo se účastnit regionálních modlitebních.

Tam, kde církve opouští Písmo a modlitbu, rovněž nevykonává kázeň. Chceme se vyvarovat všeho zákonictví a tvrdosti, nicméně chceme také dosvědčovat, že Bůh je svatý a volá nás ke svatosti v myšlení i v životě.

Konečně jsme povoláni k tomu, abychom nebyli konzumenty, ale abychom se z přijímajících měnili v dávající. Sbor podporuje misijní a sociální práci a přispívá na řadu různých projektů. Podílem na sbírkách se toho můžeš účastnit také.

V roce 1998 jsme pak formulovali záměr sboru (viz výše), který vyjadřuje, proč zde podle našeho mínění Bůh Křesťanské společenství Praha má. Tento záměr jsme pak shrnuli do věty **Kristem proměněné životy**.

Vnitřní řád sboru

Jsme součástí Církve Křesťanská společenství, a proto pro nás platí její Základní dokument (který je možné si vyžádat v kanceláři sboru). Ten ovšem ponechává prostor pro vnitřní řády jednotlivých společenství, protože řeší pouze obecné věci. I náš sbor má svůj vnitřní řád, který určuje nejzásadnější organizační otázky sboru jako je povolávání pastorů a starších, zřizování nových regionů apod. Tento vnitřní řád najdeš na sborovém webu.

Výroční shromáždění

Každoročně se konají jednak výroční regionální shromáždění, jednak sborové výroční shromáždění. Na těchto shromážděních vedoucí regionů (případně hlavní pastor) předkládají výroční zprávu a je prezentována

i finanční zpráva. Na těchto shromážděních je možno se zeptat na cokoli ze života sboru.

Tato shromáždění se konají zpravidla na podzim. Za celý sbor vydáváme přehlednou výroční zprávu v tištěné i elektronické podobě, které říkáme Almanach.

Kdo může být členem

Členem sboru se může stát kterýkoli člověk, jenž přijal Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána a na znamení tohoto kroku se dal pokřtít ve vodě. Je dobré, aby se každý před vstupem seznámil s charakterem našeho sboru a s tím, jak sbor funguje – tomu slouží i tato brožurka.

Členem sboru se stává oficiálně na veřejném shromáždění některého z regionů KS Praha, kde zpravidla krátce poví, jak uvěřil. V odůvodněných případech na tomto veřejném svědectví netrváme.

Noví členové jsou představeni celému sboru na sborovém shromáždění.

Než se staneš členem zrovna našeho sboru, je důležité, aby sis kladně odpověděl na následující otázky. Nechceme říci, že jsou to striktní „podmínky“ pro to, abychom tě do sboru přijali, ale jsou to věci, které jsou pro nás ve sboru důležité, a budeš se tedy setkávat s tím, že se o těchto věcech bude ve sboru mluvit.

1. Sborová vize. Můžeš se ztotožnit s naším záměrem a chceš usilovat a pracovat na tom, aby i tvůj život byl Kristem proměněný? Je i tvým cílem získávat další lidi pro Krista, zvěstovat jim nejrůznějšími způsoby evangelium, přivádět je do sboru a pomáhat jim Krista dále poznávat? Je i pro tebe Boží slovo základní normou života i zbožnosti a chceš se jím řídit? Je i pro tebe důležitá modlitba jako prostředek budování vztahu s Bohem? Stojíš o navazování a budování vztahů s ostatními křesťany, především na regionu, na který budeš chodit?

2. Autority. Jsi ochoten uznávat a respektovat starší sboru? Jsi připraven se jim podřizovat a modlit se za ně?
3. Skupinky. Jsi ochoten hledat skupinku, kam bys podle svých možností pravidelně chodil a kde bys vědomě pěstoval úzké obecnství? A pokud ti v chození na domácí skupinku dočasně brání vnější okolnosti, chceš hledat možnost, jak budovat úzké obecnství s alespoň jedním křesťanem? Jsi ochoten budovat transparentní vztahy a dovolit těm, kdo jsou ti nejbližší, nahlédnout do svého života?
4. Služba. Jsi ochoten nasadit se do služby Pánu podle svých obdarování a schopností? Jsi ochoten dávat svůj čas, své pohodlí, svou energii, své schopnosti a své finance do služby Pánu? Jsi připraven nechat se Bohem použít a chceš tyto příležitosti vyhlížet a aktivně vyhledávat? Jsi ochoten přinášet Bohu i oběti – dávat Bohu to nejlepší i sám sebe?
5. Finance. Jsi ochoten se podílet na fungování sboru i finančně? Jsi ochoten ctít Boha i ze svého majetku? Jsi srozuměn s tím, že se ve sboru desátky platí a finanční obětavost i ve formě sbírek patří k životu našeho sboru?
6. Rozvoj poznání. Jsi připraven usilovat o rozvoj svého biblického poznávání, a to jak vlastní četbou Písma a modlitbou, tak i hledáním dalších příležitostí vzdělávání – pro nově obrácené např. absolvováním kurzu Základů křesťanské víry nebo jinou formou seznámení se základy křesťanské věrouky?

Opuštění sboru

Ze sboru lze odejít několika různými způsoby. Předně ovšem chceme poznamenat, že odejít z našeho sboru není těžké. Vedeme své členy k dospělosti a k vlastnímu rozhodování a nedíváme se na ně jako na nesvéprávné bytosti.

Odchody ze sboru můžeme rozdělit na pozitivní, neutrální a negativní.

Pozitivním odchodem je kupříkladu odchod na misií nebo do služby v jiném sboru.

Neutrálním odchodem je odstěhování se do jiného města nebo přechod do jiného sboru v důsledku uzavření manželství s partnerem z druhého sboru.

Negativním odchodem je vychladnutí a ztráta zájmu o život ve společenství, v důsledku čehož je člověk vyřazen z evidence, nebo přímo pád do vážného hříchu, kdy je člověk vyloučen.

Vyřazením z evidence vyjadřujeme, že daný člověk nežije s námi. Nevjadřujeme se k otázce, zda žije s Bohem, protože o tom nemusíme mít dostatek informací. *Vyloučením* vyjadřujeme, že takový člověk dle našeho mínění nežije s Bohem. (Mezi vyloučením a vyřazením z evidence zřetelně rozlišujeme.)

Může se stát, že někdo přestane souhlasit s tím, jak náš sbor žije, a rozhodne se odejít sám. Podle stanov by měl vystoupit s písemným udáním důvodů. Jsou dva dobré důvody, proč by se měl člověk písemně vyjádřit o příčinách odchodu ze sboru. Jednak musíme připustit, že se někdy skutečně mýlíme, a pak nám vyjádření odcházejícího člověka může posloužit k nápravě, jednak se tím zamezí vzniku dohadů o příčinách jeho odchodu v budoucnosti. Obě strany ví, jaké důvody byly udány, a ví tedy, na čem jsou.

Co se týče vyloučení či vyřazení z evidence, i to by mělo proběhnout písemně. Může tomu zabránit pouze to, že se někdo odstěhuje a nesdělí sboru svou novou adresu.

O vyloučení či vyřazení z evidence rozhoduje staršovstvo regionu, kde byl daný člověk do sboru přijat. V případě, že je člověk vyloučen,

musí být v dopise jasně uvedeno, co bylo příčinou vyloučení, a dále, za jakých okolností je možné, aby byl vyloučený opět do sboru přijat.

Vyloučený či vyřazený z evidence může do sboru opět vstoupit. Vyloučený v případě, že pominou důvody vyloučení, vyřazený z evidence v případě, že vysvětlí důvody, proč opustil společenství, a vyjádří vůli nadále se společenstvím žít.

Sbor, regiony a skupinky

Vzhledem ke své velikosti jsme sborem s poněkud košatou strukturou. Ta nám umožňuje, abychom zkombinovali výhody velkého sboru s výhodami přehledného obecnství, kde se mohou lidé navzájem znát. Jsme jedním sborem, který je ovšem rozdělen do regionů. Tam, kde je to účelné, děláme věci „sborově“. Tak máme např. společnou biblickou školu, kurz Základů křesťanského života, mládežnická setkání, která se dělí na dorost, starší dorost (říkáme mu „porost“), a mládež (říkáme jí „odrost“) a také jedno účetnictví.

Sbor je administrativně rozdělen na regiony. V čele každého stojí pastor a regionální starší, popřípadě je veden kolektivně regionálním staršovstvem. Předpokládáme, že starší znají všechny členy svého regionu. Zatímco první neděli v měsíci se scházíme všichni dohromady, o ostatních nedělích se scházíme na regionálních shromážděních.

Každý region má několik skupinek. Ty umožňují hlubší sdílení, které ve větším počtu na regionálním shromáždění není možné. Doporučujeme každému, aby se účastnil života některé skupinky. Některé skupinky jsou více či méně specializované podle různých kritérií (modlitební, studijní, ...). Vhodnou alternativou jsou také miniskupinky – setkávání dvou nebo tří křesťanů.

Vedoucí skupinek jsou povoláváni vedením regionu. Vážíme si všech, kteří jsou ochotni vstoupit do role vedoucích skupinky, ale uvědomujeme si, že ne každý má potřebné obdarování. Starší jsou kooptováni.

Celý sbor je veden hlavním pastorem a sborovým staršovstvem, což je shromáždění všech regionálních pastorů a ostatních starších. Sborové staršovstvo má pravomoc měnit vnitřní řád, povolávat nové pastory a starší a rozhodovat o orientaci sboru ve věroučných otázkách. Má rovněž právo povolat a odvolat hlavního pastora. Vedení sboru je týmové.

web regiony

web mládež

instagram mládež

Služba ve sboru

Předpokládáme, že každý po čase vstoupí do nějaké služby. Nežijeme pro sebe, ale pro Boha. Z tohoto pohledu se služba týká celého našeho života, nejen života ve sboru. Nechceme, aby někdo na sebe bral nějakou službu jen proto, že musí. Věříme, že každý křesťan, tedy i ty, má své konkrétní obdarování. Snažíme se, aby lidé měli možnost vstoupit do služeb, které odpovídají jejich obdarování. Pochopitelně respektujeme časové možnosti a rodinné poměry. Naším cílem je, aby se každý na službě ve sboru podílel rád, způsobem odpovídajícím jeho konkrétní situaci.

Sborové finance

Základním zdrojem našich příjmů jsou desátky (což je zpravidla deseti-
tina příjmu), které platí členové sboru. Jsme přesvědčeni, že křesťané
mají platit desátky, toto učení ale nikomu nevnucujeme. Jsme toho ná-
zoru, že když náš sbor chce vyvíjet určitou činnost, pro kterou potřebu-
je finanční krytí, mají finance na ni pocházet primárně od členů sboru.
Jinými slovy, pokud se zásadně nechceš na životě sboru podílet svými
financemi, zvaž prosím, zda chceš do našeho sboru opravdu vstoupit.

Současně jsme přesvědčeni, že církve by neměly být financovány stá-
tem. Považujeme za přijatelné, když stát podporuje určitou konkrétní
činnost církve (nemáme tedy námitky proti státním dotacím pro církevní
školy a zejména pro církevní charitativní instituce), ale placení pastorů
státem nevidíme jako správné. Vítáme, že v České republice konečně došlo
k odluce církve od státu.

Zacházení s finančními prostředky je klíčové. Pán Ježíš říká: *Kdo je
věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepocti-
vý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý
majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství?* (Lukáš 16,10n.) Proto klademe
důraz na to, aby naše hospodaření bylo naprosto transparentní. Máš právo
se na cokoli zeptat; co se týče financí, není ve sboru nic utajeného.

Náš stát umožňuje, aby sis finanční prostředky darované církvi ode-
psal ze základu daně (to se týká podnikatelů i zaměstnanců). Na počátku
každého roku vydáváme tedy potvrzení o výši darů (desátků), které nám
jednotliví dárci poskytl. Dárci musí ale v případě darů v hotovosti do sbí-
rek na regionech požádat regionálního pokladníka o evidenci těchto darů.
Při platbě na účet sboru o tom informovat sborovou účetní.

Desátky se dělí podle určitého klíče. V současné době je klíč násle-
dující: 59 % vybraných peněz zůstává regionu, 19,5 % se odvádí na platy
sborových zaměstnanců a centrální režijní výdaje, 4,5 % je na činnost
mládeže, 10 % jde na stavební fond, 3 % na dary, které rozděluje grantová
komise mimosborovým charitativním a misijním projektům, a 4 % jsou
použita na podporu misionářů.

Vybrané peníze pokrývají nájmy, mzdy, evangelizaci a režii regionů či sboru. To, že hospodaříme společně a některé aktivity děláme společně, uspoří řadu prostředků.

O mzdách rozhoduje mzdová komise. Tvoří ji pět volených zástupců z pěti početně největších regionů. Jsou voleni na dvouleté období. Nikdo ze zaměstnanců sboru tedy nerozhoduje o výši svého platu. Staršovstvo nemůže rozhodnutí této komise nijak ovlivnit a ani se o to nepokouší.

Přijali jsme zásadu, že máme část vybraných prostředků dát jiným. 7 % vybraných peněz tedy putuje mimo náš sbor přímo – především na podporu misionářů. O tom, jak bude těchto 7 % financí využito, rozhoduje tzv. „grantová komise“ a „misijní rada“. Každý region může do těchto komisí vyslat svého zástupce. Grantová komise dává doporučení jak sboru, tak regionům. Pečuje o to, abychom nepodporovali finančně neprůhledné organizace nebo organizace, které neslouží Božímu království. Misijní rada plánuje materiální podporu misionářů, ale pečuje též o jejich duchovní podporu. Další podpora je zasílána přímo z regionálních rozpočtů. V průměru jde ze sborového rozpočtu 12 % na mimosborové účely.

— vedení sboru

[almanachy](#)

Z dějin sboru

(Sepsal zakladatel sboru Dan Drápal)

V roce 1977 měla Českobratrská církev evangelická (ČCE) v Praze 21 sborů. Jedním z nich byl sbor v Praze 7 – Holešovicích, který se scházel ve stíněných prostorách v přízemí činžovního domu v ulici Na Maninách. Tento sbor vznikl jako samostatný sbor poměrně pozdě, až počátkem padesátých let. Předtím byl tzv. „kazatelskou stanicí“ Klimentského sboru (ten sbor je jedním ze dvou nejstarších evangelických sborů v Praze a schází se v bývalém kostele sv. Klimenta v Klimentské ulici na Novém Městě).

1. března 1977 jsem do tohoto sboru nastoupil jako vikář (to je podle zřízení evangelické církve něco méně než farář). Toho roku byla průměrná účast na nedělních bohoslužbách 29 lidí; naprostá většina z nich byla starší 60 let. Ve sboru byla malá skupinka dětí, mezi nimi byl i nynější hlavní pastor sboru Lubomír Ondráček, který tedy zná celé dějiny našeho sboru „na vlastní kůži“.

Já sám jsem tehdy nebyl obrácený, i když jsem k tomu neměl daleko. Znovuzrodil jsem se někdy v zimě roku 1978. Ve sboru se začala ve čtvrtek scházet malá skupinka obrácených lidí, která však rychle rostla. Tzv. „čtvrteční mládež“ se stala během asi dvou let shromážděním větším, než byly nedělní bohoslužby. Nicméně i na nedělních bohoslužbách účast nejprve pomalu, později rychleji stoupala.

Do sboru vstupovali jednak lidé, kteří původně pocházeli z jiných evangelických sborů (a v Praze byli třeba na studiích), jednak lidé „ze světa“, kteří neměli původně žádnou církevní příslušnost. Podíl této druhé skupiny lidí se neustále zvětšoval.

Od roku 1980 jsme se začali scházet v malých skupinkách k biblickému studiu. Tehdy jsme se stali „skupinkovým sborem“, jakým jsme dodnes.

V průběhu osmdesátých let jsme se dostávali stále více do napětí s evangelickou církví. Byla v ní celá řada lidí, která nám fandila, ale byli tam i jiní, kteří s námi hluboce nesouhlasili. Pro nás byla nejpalcivější otázka křtu vodou. Obracelo se mnoho lidí, které jejich rodiče (nebo

možná spíše prarodiče) nechali jako nemluvnata „pokřtít“ pokropením a v evangelické církvi byli považováni za pokřtěné. Oni sami však cítili, že to nebyl biblický křest vodou, neboť o křtu vodou se mluví v Nové smlouvě vždy v souvislosti s vírou a pokáním. My jsme je z hlediska církevního zřízení Českobratrské církve evangelické nesměli pokřtít. Mnoho let jsme usilovali o změny v tomto církevním zřízení, leč naprosto bezvýsledně.

Když se po pádu komunismu ukázala možnost legálně existovat samostatně, mělo staršovstvo sboru několik rozhovorů se Synodní radou (vedením evangelické církve), které vyústily v pokojný odchod našeho společenství z ČCE v červnu roku 1990.

V květnu 1990 jsme se nechali zaregistrovat jako občanské sdružení, protože tehdy platný církevní zákon neumožňoval, abychom byli registrováni jako církev. Doufali jsme, že se tento stav brzy změní, ale nakonec trval až do června roku 2002.

Na počátku jsme vůbec neplánovali, že vznikne nějaká nová denominace. Mysleli jsme, že budeme samostatným sborem. Nicméně sbor již před rokem 1990 pořádal různé akce, které přitahovaly jiné křesťany, a tak se stalo, že se k nám po našem vzniku začaly hlásit různé skupiny. Upravili jsme stanovy tak, aby mohly vznikat další sbory, a tak již v roce 1990 vznikla Křesťanská společenství jako svazek nezávislých sborů. Během dalších let se k nám připojily různé skupiny, některé pouze dočasně. Prošli jsme určitým vnitřním vývojem. Nyní čítají Křesťanská společenství 42 sborů a misijních skupin (k 31. 12. 2022). 20. června roku 2002 byla Křesťanská společenství státem zaregistrována jako Církev Křesťanská společenství.

Pokud se chceš o počátku sboru dozvědět více podrobností, doporučujeme k přečtení brožuru napsané zakladatelem sboru Danem Drápalem. Jednotlivé díly se jmenují: Jak to začalo, Léta růstu a Zlom.

Obsah

Vítej na palubě!	1
Vize sboru KS Praha.....	2
Charakter sboru	4
Vnitřní řád sboru	5
Výroční shromáždění	6
Kdo může být členem.....	6
Opuštění sboru.....	8
Sbor, regiony a skupinky.....	9
Služba ve sboru	10
Sborové finance.....	11
Z dějin sboru	13

web KS Praha

web regiony

web mládež

facebook

instagram

instagram mládež

spotify

youtube